

**Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών, (ΠΜΣ)
«Γεωπολιτική Ανάλυση, Γεωστρατηγική Σύνθεση και Σπουδές Άμυνας και
Διεθνούς Ασφάλειας»**

SYLLABUS

Β' ΕΞΑΜΗΝΟ (Εαρινό), 2015-16

Γνωστικό αντικείμενο: Διεθνές Δίκαιο Θαλάσσης και Διακυβερνήσεως Διεθνών Ποταμών: Ειδικά Θέματα και Διεθνής δικαιοδοτική πρακτική με εφαρμογές στη Γεωπολιτική Ανάλυση (με σεμιναριακές εφαρμογές στην Ευρύτερη Μέση Ανατολή, Ασία και Αρκτική).

Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης, ΤΤΣΣΑΣ, ΕΚΠΑ.

Συνεργάτες διδάσκοντες (διαλέκτες):

1. Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Όλγα Γιώτη-Παπαδάκη, Πάντειο Πανεπιστήμιο

2. Επίκουρος Καθηγητής Χρίστος Λαδιάς, Πάντειο Πανεπιστήμιο

3. Δρ Βιργινία Μπαλαφούτα, ΤΤΣΣΑΣ, ΕΚΠΑ

Σκοπό του μαθήματος αποτελεί η κατανόηση και εμβάθυνση στο Διεθνές Δίκαιο της Θαλάσσης καθώς η εξοικείωση των σπουδαστών με την νομική, τεχνική και διπλωματική πτυχή του, μέσω συγκεκριμένων εφαρμογών παραδειγμάτων ανά την υφήλιο. Επίσης, σκοπό αποτελεί η κατανόηση και αφομοίωση του Διεθνούς Δικαίου Διακυβερνήσεως των Διακρατικών Ποταμών, που αφορά στην προστασία του ποταμού, την κατανομή των ποτάμιων πόρων και την αντιμετώπιση των κινδύνων πλημμύρας και λειψυδρίας. Περιλαμβάνει την κατανόηση ορισμένων αρχών και διεργασιών του φυσικού ποτάμιου συστήματος, την ανάλυση του ισχύοντος πλαισίου διεθνών συμβάσεων και των πρακτικών διακυβέρνησης διακρατικών ποταμών καθώς και των μεθόδων ειρηνικής διευθέτησης των διαφορών, με έμφαση στη διεθνή διαιτησία. Επίσης, αποσκοπεί στη κατανόηση της λειτουργίας των τοπικών οικονομιών που έλκονται από τους πόλους ανάπτυξης της μορφής των διακρατικών ποταμών. Η σημασία των πόλων αυτών συναρτάται από το μέγεθος των διακρατικών ποταμών, τον όγκο των υδατικών πόρων των, την δυνατότητα των να δέχονται συγκοινωνιακές μεταφορές, τον ποτάμιο και τον παραποτάμιο πλούτο των, που δύνανται να λειτουργούν ως δυναμικές χωρομεταβλητές των συναρτήσεων παραγωγής των τοπικών οικονομιών. Τέλος, μέσω των συγκεκριμένων διαλέξεων, οι φοιτητές θα είναι σε θέση να γνωρίσουν:

- τις επιπτώσεις της οικονομικής δραστηριότητας στο περιβάλλον, όσο και την επίδραση του περιβάλλοντος στην οικονομική δραστηριότητα και την ανθρώπινη ευημερία
- την έννοια της βιώσιμης/αειφόρου ανάπτυξης και τις βασικές αρχές για την εκπόνηση στρατηγικής για την βιώσιμη/αειφόρο ανάπτυξη
- τη σημασία της προστασίας και διατήρησης του υδάτινου περιβάλλοντος
- τις απαραίτητες συνθήκες για τη στήριξη μιας πολιτικής που θα οδηγήσει στην ικανοποιητική και αποτελεσματική προστασία καθώς και στην ορθολογική διαχείριση και αξιοποίηση των υδατικών πόρων.
- τις βασικές αρχές μιας βιώσιμης πολιτικής των υδάτων, με έμφαση στην Μπλε Οικονομία.

Το Περιεχόμενο του μαθήματος, αφορά: α) στις περιφερειακές στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες. Η στρατηγική κοινής διαχείρισης θαλάσσιων εκτάσεων επιδιώκει να προωθεί στρατηγικές οικονομικής ανάπτυξης που αξιοποιούν τα πλεονεκτήματα και αντιμετωπίζουν τις αδυναμίες κάθε ευρύτερης θαλάσσιας περιοχής. Δεδομένου ότι οι θαλάσσιες αυτές λεκάνες πλαισιώνουν περισσότερες από μια χώρες και παρουσιάζουν περισσότερες από μια ανεπτυγμένες δραστηριότητες, προκύπτουν ζητήματα που απαιτούν τον συντονισμό διαφόρων τομέων και φορέων που δραστηριοποιούνται σε διαφορετικά κράτη. Οι συγκεκριμένες διαλέξεις αφορούν στην ανάλυση των εμπλεκόμενων δια-τομεακών πολιτικών και στα επιμέρους στοιχεία που συνθέτουν την υπό διαμόρφωση ευρωπαϊκή στρατηγική της Γαλάζιας Ανάπτυξης. Έμφαση δίνεται στην Στρατηγική Αδριατικής- Ιονίου, στο Σχέδιο για την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική στην Μεσόγειο καθώς επίσης και στην Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την ασφάλεια στην θάλασσα, **β) στις περιφερικές στρατηγικές που αφορούν στην προστασία του ποταμού, στην κατανομή των ποτάμιων πόρων και στην αντιμετώπιση των κινδύνων πλημμύρας και λειψυδρίας.** Οι ποταμοί συνδέονται στενά με τη ζωή των ανθρώπων και των οικοσυστημάτων, με την οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη και αποτελούν περιβαλλοντικούς παράγοντες γεωπολιτικής και διπλωματικής πίεσης. Οι διακρατικοί ποταμοί όπως και οι μεγάλοι οδικοί ή θαλάσσιοι άξονες αποτελούν σύμφωνα με τη θεωρία της περιφερειακής οικονομικής και βάσει των αρχών του χωροταξικού σχεδιασμού πόλοι έλξης παραγωγικών δραστηριοτήτων. Ειδικότερα, ο χωροταξικός σχεδιασμός, για την αειφόρο ανάπτυξη που αποτελεί βασική κατευθυντήρια γραμμή στις σχεδιαστικές πολιτικές, ερευνά, προτάσσει και χωροτακτεί τις παραγωγικές δραστηριότητες εντός των ποταμών ή πλησίον αυτών. Οι διακρατικοί ποταμοί αποτελούν με τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα, μορφή δυναμικής οικονομίας που εντάσσεται στις εφαρμοζόμενες πολιτικές για την διακυβέρνηση των χωρικών ενοτήτων και η οποία δημιουργεί ή μεταβάλλει διαρκώς τις διακρατικές διαπεριφερειακές σχέσεις, **γ) στις περιβαλλοντικές στρατηγικές και στην Αειφόρο Ανάπτυξη.** Στο πλαίσιο της σύγχρονης οικονομικής πραγματικότητας και ταχέων δομικών αλλαγών, έχει συντελεστεί σημαντική πρόοδος προς την αειφόρο ανάπτυξη και σύνδεση των περιβαλλοντικών πόρων με την οικονομική ανάπτυξη, και ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην διαδικασία εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, καθώς και η θεσμοθέτηση μιας διαδικασίας στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης. Οι συγκεκριμένες διαλέξεις εστιάζουν στην έννοια του όρου των περιβαλλοντικών οικονομικών, με έμφαση στην αλληλεπίδραση/διάδραση του ανθρώπου με το φυσικό περιβάλλον και την έννοια της ‘Μπλε/Γαλάζιας Οικονομίας’, ως μιας σημαντικής οικονομικής δράσης, και σημαντικού προσδιοριστικού παράγοντα της οικονομικής βιώσιμης ανάπτυξης. Συγκεκριμένα αναλύεται η διαχείριση του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων, με έμφαση στην ολοκληρωμένη διαχείριση των υδάτων/ποταμών συνδυάζοντας ποιοτικούς, οικολογικούς και ποσοτικούς στόχους για την προστασία υδάτινων οικοσυστημάτων και την καλή κατάσταση όλων των υδατικών πόρων.

Η ανάπτυξη του περιεχόμενου του μαθήματος σε 12 Θεματικές Ενότητες Διδασκαλίας (διαλέξεις), διδασκόμενες σε (δώδεκα), 12 2ωρα. [+1 ώρα για την διανομή θεμάτων τελικών εργασιών για τους σπουδαστές].

Θεματικές Ενότητες Διδασκαλίας (διαλέξεις)

- 1. Μακρο-περιφερειακές Στρατηγικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διακυβέρνηση των διακρατικών ποταμών.** Το ενδιαφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις προκλήσεις για χρηματοδοτήσεις μεγάλων παραποτάμιων περιοχών. Η συμβολή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (Ε.Τ.Π.Α.) και των άλλων ταμείων. Η μακρο-περιφερειακή στρατηγική για την τοπική ανάπτυξη των παραδουνάβιων περιοχών, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Επίκουρος Καθηγητής Χρίστος Λαδιάς].
- 2. Μπλε Οικονομία, Μέθοδοι και Στρατηγικές Διαχείρισης Υδάτινων Πόρων.** Οικονομική του Περιβάλλοντος. Σύνδεση περιβαλλοντικών πόρων με την οικονομική ανάπτυξη. Ένταση φυσικών πόρων. Αειφόρος ανάπτυξη – Βιωσιμότητα. Μπλε Οικονομία. Μέθοδοι και Στρατηγικές Διαχείρισης Υδάτινων Πόρων (εθνικές και περιφερειακές πολιτικές). Στρατηγικές για την προστασία και διαχείριση του περιβάλλοντος. Εξοικονόμηση φυσικών πόρων – Αποτελεσματικότητα και Αποδοτικότητα, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Επίκουρος Καθηγητής Χρίστος Λαδιάς].
- 3. Διακρατικοί ποταμοί και διαπεριφερειακές σχέσεις.** Οι μεγάλοι διακρατικοί ποταμοί ως πόλοι και άξονες ανάπτυξης μακροπεριφερειών ειδικής κατηγορίας και ειδικών σχέσεων. Η εξειδίκευση των περιφερειακών οικονομικών σχέσεων. Οι χωρομεταβλητές και η συνάρτηση παραγωγής των παραποτάμιων μακρο περιφερειών, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Επίκουρος Καθηγητής Χρίστος Λαδιάς].
- 4. Πολιτικές και εργαλεία διαχείρισης Υδάτινων Πόρων.** Στρατηγικές Μελέτες Επιπτώσεων. Ευρωπαϊκή Οδηγία Πλαίσιο για τα νερά. Εργαλεία πολιτικής για την διαχείριση και αξιοποίηση των υδάτινων φυσικών πόρων. Μελέτες Περιπτώσεων - Σχέδια Διαχείρισης. Εφαρμογή περιβαλλοντικής πολιτικής, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Επίκουρος Καθηγητής Χρίστος Λαδιάς].
- 5. Περιφερειακές στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες και Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την ασφάλεια στην θάλασσα.** Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρόκειται για την επιδίωξη αφενός μεν απόκτησης του πληρέστερου δυνατού όγκου γνώσεων που αφορούν τις εξεταζόμενες θαλάσσιες λεκάνες, και αφετέρου, την κατάρτιση δια-τομεακών προσεγγίσεων με στόχο την ανάδειξη των δυνατοτήτων καινοτομίας, βιώσιμης ανάπτυξης και απασχόλησης, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Όλγα Γιώτη-Παπαδάκη].
- 6. Ευρωπαϊκή Στρατηγική ανάπτυξης Αδριατικής – Ιονίου.** Πρόγραμμα ‘Θαλάσσια λεκάνη της Μεσογείου’, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Όλγα Γιώτη-Παπαδάκη].
- 7. Αρχές και γενικό πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου Διακρατικών Ποταμών.** Ποταμοί και ποτάμιοι πόροι. Οι διακρατικοί ποταμοί ως παράμετρος

περιβαλλοντικού δικαίου και γεωπολιτικής ανάλυσης. Ορισμοί και θεμελιώδεις αρχές του Διεθνούς Δικαίου Διακρατικών Ποταμών, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Δρ Βιργινία Μπαλαφούτα].

8. Πολυμερής συνεργασία και οργάνωση αειφόρου χρήσης του ποταμού. Κράτη ποταμού και διεθνώς προστατευόμενες περιοχές ποταμού. Εύλογη κατανομή ποτάμιων πόρων. Προστασία του ποταμού. Ολοκληρωμένη διαχείριση και συντονισμός των χρήσεων του ποταμού. Διαχείριση πλημμυρών, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Δρ Βιργινία Μπαλαφούτα].

9. Νομικό πλαίσιο και πηγές του Διεθνούς Δικαίου Διακρατικών Ποταμών. Διεθνείς Συμβάσεις: (1) ΟΗΕ, 1997, για το δίκαιο των εκτός-ναυσιπλοΐας χρήσεων των διεθνών υδατορρεμάτων, (2) UNECE-Helsinki, 1992, Για την προστασία και χρήση των διασυνοριακών υδατορρεμάτων και των διεθνών λιμνών, (3) UNECE-Aarhus, 1991, για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο, (4) UNECE-Esppo, 1998, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, (5) Ramsar, 1971, για υδροβιότοπους διεθνούς σημασίας ως ενδιαιτημάτων υδρόβιων πτηνών, (6) UNESCO, 1972, για την προστασία της παγκόσμιας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς, Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης: 2000/60 για τα ύδατα και 2007/60 για τις πλημμύρες. Νομολογία αφορώσα στους διακρατικούς ποταμούς, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Δρ Βιργινία Μπαλαφούτα].

10. Μελέτες περιπτώσεων διακρατικών ποταμών. Διακρατικές Συμφωνίες των ποταμών Ρήνου, Δούναβη, Μεκόνγκ και Αμαζονίου, της Albufeira (συνόρων ΗΠΑ-Μεξικό), και της Πρωτοβουλίας για τον Νείλο. Αναφορά στην εθνική νομοθεσία της Γαλλίας για τους ποταμούς, (2 ώρες). [+1 ώρα για την διανομή θεμάτων τελικών εργασιών για τους σπουδαστές]. [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Δρ Βιργινία Μπαλαφούτα].

11. Διακρατική και εθνική διακυβέρνηση ποταμού. Σε διακρατικό επίπεδο: Εκτελεστική επιτροπή, Συμβούλιο υπουργών, Συνέλευση εκπροσώπων, Γραμματεία. Σε εθνικό επίπεδο: Οικονομική στήριξη, Επιτροπές, Γραμματεία, συμμετοχή πολιτών στη διακυβέρνηση, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Δρ Βιργινία Μπαλαφούτα].

12. Διαπραγματεύσεις και Επίλυση Διακρατικών Διαφορών. Διακρατική διαβούλευση επί θεμάτων ποταμού, Διακρατικός σχεδιασμός μιας Συμφωνίας Ποταμού, Επίλυση διαφορών εντός του Οργανισμού Ποταμού, Επίλυση διαφορών με προσφυγή σε διεθνή διαιτησία ή σε δικαστικό διακανονισμό, (2 ώρες). [Υπεύθυνος: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης], [Διαλέκτης: Δρ Βιργινία Μπαλαφούτα].

13. ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ [ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ]

α) Η βαθμολόγηση των εργασιών (ποσοστό συμμετοχής στην διαμόρφωση της τελικής βαθμολογίας), προστιθεμένου του βαθμού των γραπτών

εξετάσεων και εξαγομένου του μέσου όρου αυτών θα ανακοινούται στους ενδιαφερομένους ως τελική βαθμολογία του μαθήματος.

β) Ο προσδιορισμός του ποσοστού συμμετοχής της εργασίας ανακοινούται στους σπουδαστές από τους διδάσκοντες ενός εκάστου των μαθημάτων. Πάντως το εύρος του ποσοστού αυτού ορίζεται μεταξύ 30%-40% κατά την κρίση του υπευθύνου του μαθήματος.

Ενδεικτική Αρθρογραφία/Βιβλιογραφία

Ελληνόγλωσση

- Λαδιάς, Χρίστος, *Οι ευρωπαϊκές Περιφέρειες σήμερα*, Παπαζήση, 2015.
- Μάξης, Ιωάννης Θ., *Γεωπολιτική των υδάτων στη Μέση Ανατολή, (Αραβικές Χώρες, Ισραήλ, Τουρκία)*, 2η Έκδοση, Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 2001, σς. 421.
- Μπαλαφούτα Βιργινία, «MedMENA Privilege Principle - Η Μεσογειακή ζώνη MENA ως ιδανική περιοχή για πιλοτική εφαρμογή ιδεών νομής και διακυβέρνησης διακρατικών ποταμών», *Διεθνές Συνέδριο: Αι Αραβικάί εξεγέρσεις και η αναδιαμόρφωσις του αραβοϊσλαμικού κόσμου*, Εκδόσεις Λειμών, Αθήνα, 2013, σς. 247-296.
- _____, «Πρόταση για μια θεωρητική νομική βάση διακυβέρνησης διακρατικών ποταμών», Working Papers, <http://goo.gl/Xx1wLy>, 2014.
- _____, «Πρόταση για μια εμπειρική νομική βάση διακυβέρνησης διακρατικών ποταμών», Working Papers, <http://goo.gl/Xx1wLy>, 2014
- _____, *Διεθνές Δίκαιο Ποταμών: Διακυβέρνηση Διακρατικών Ποταμών*, Διδακτορική Διατριβή, Αθήνα, 2015.
- Ρούκουνας Εμμανουήλ, *Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο*, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2011, σς. 608.
- Tietenberg, T. & Lewis, L. *Οικονομική του Περιβάλλοντος και των Φυσικών Πόρων*, Όγδοη Έκδοση, Εκδόσεις Gutenberg, 2010.

Ξενόγλωσση

- Ansink, E. & Houba, H., The economics of transboundary river management, in the *Handbook of Water Economics*, eds. Ariel Dinar, Kurt Schwabe, Cheltenham: Edward Elgar, 2015.
- Cassese Antonio, *Διεθνές Δίκαιο*, Βιβλιοθήκη Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών 4, Μετάφραση: Ι. Ε. Σαριδάκης, Επιμέλεια: Φ.Παζαρτζή, Εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα, 2012, σς. 621.
- Colorado River Commission of Nevada, *World's Major Rivers*, 2008
- De Albuquerque Catarina, *Realizing the human rights to water and sanitation: A Handbook*, UN/OHCHR Geneva, 2014.
- EC DG Environment, *Comparative Study of Pressures and Measures in the Major River Basin Management Plans*, Task 1 – Governance Final Report Transboundary Cooperation Fact Sheets, 2012, σς. 290.
- FAO Training Manual, *International Watercourses/River Basins including Law, Negotiation, Conflict Resolution and Simulation Training Exercises*, FAO 2011, σς. 216, URL: <http://goo.gl/awzyqG>

- Giordano Meredith A. and Wolf Aaron T., *Atlas of International Freshwater Agreements*, Transboundary Freshwater Dispute Database, UNEP, Oregon State University, FAO, 2002, σς. 195.
- ICPR: International Commission for the Protection of the Rhine, Convention on the Protection of the Rhine, <http://goo.gl/xkek4M> Bern, 12 April 1999.
- INBO - GWP, *The Handbook for Integrated Water Resources Management in Transboundary Basins of Rivers, Lakes, and Aquifers*, 2012, σς. 124.
- UNECE, *Guide to implementing the Water Convention*, United Nations, New York and Geneva, September 2013.

Βασικά θεσμικά κείμενα αναφοράς

- ΟΟΣΑ, Εκθέσεις Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (OECD, Environmental Performance Reviews).
- United Nations, Καταστατικός Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών, <http://goo.gl/0F0U7M>
- Ευρωπαϊκή Ένωση, Οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων {Directive 2000/60/EC establishing a framework for Community action in the field of water policy}, 23 Οκτωβρίου 2000, N.3199/2003, ΦΕΚ 280Α/09.12.2003, <http://goo.gl/7z13Nh>
- United Nations, Σύμβαση για το Δίκαιο των Εκτός-Ναυσιπλοΐας Χρήσεων των Διεθνών Υδατορρεμάτων {Convention on the Law of the Non-Navigational Uses of International Watercourses}, New York, 21 Μαΐου 1997' N.3876/2010, ΦΕΚ 159Α/20.09.2010, <http://goo.gl/1CNrhu>
- Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Οδηγίες Πλαίσιο για τα νερά, Στρατηγική για την Προστασία και Διαχείριση του Περιβάλλοντος.
- UN-Water, *Water, A Shared Responsibility*, 2006.
- UNECE, Σύμβαση για την Προστασία και Χρήση των Διασυνοριακών Υδατορρεμάτων και των Διεθνών Λιμνών {Convention on the Protection and Use of Transboundary Watercourses and International Lakes}, Helsinki, 17 Μαρτίου 1992, N.2425/1996, ΦΕΚ 148Α/04.07.1996, <http://goo.gl/mdLL6q>
- <http://goo.gl/nrL5vT> [UNECE multilateral environmental agreements].
- UNEP, *Atlas of International Freshwater Agreements*, 2002.
- Colorado River Commission of Nevada, *World's Major Rivers*, 2008.